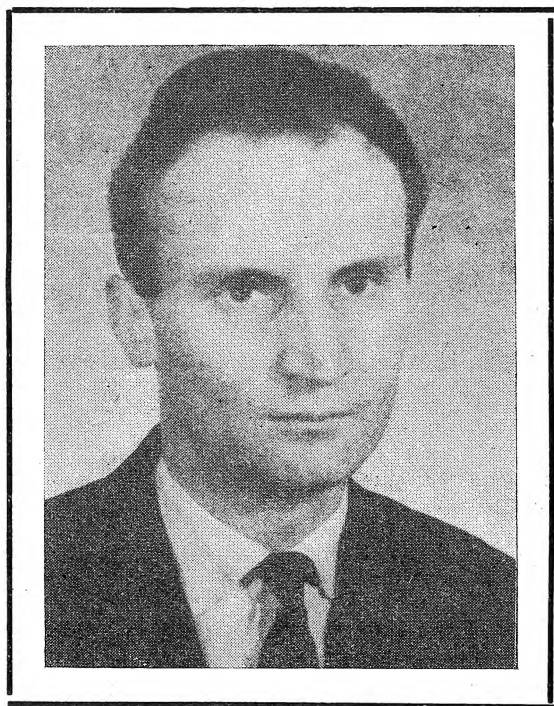

TADEUSZ WRÓŃSKI

W lecie 1958 r. zgłosił się z prośbą o przyjęcie do pracy w Muzeum Historycznym miasta Krakowa, młody, 22-letni magister historii — Tadeusz Wróński. W swoim podaniu napisał: „*Pobyty i studia w Krakowie wzbudziły we mnie zainteresowanie badaniami historycznymi, jak również przywiązanie do samego miasta Krakowa. Mimo, że nie jestem rodowitym Krakowianinem, miasto to polubiłem i chciałbym zająć się badaniem jego bogatej tradycji historycznej*”.

Tadeusz Wróński urodził się w dniu 13 czerwca 1936 r. w Kolbuszowej, jako syn małego chłopca. Jako niespełna osiemnastoletni młodzieniec zdał maturę i został przyjęty na studia w Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. 19 czerwca 1958 r. uzyskał stopień magistra historii po obronie pracy pisanej pod kierunkiem prof. dr Celiny Bobińskiej na temat „*Demokratyzacja sił zbrojnych insurekcji 1794 r.*”

Przez 26 lat pracy w Muzeum Historycznym asystent, adiunkt, kustosz, starszy kustosz, Tadeusz Wróński badał, analizował, wyszukiwał materiały i dokumenty dotyczące dziejów Krakowa. Niestrudzenie pisał i publikował. Był autorem ponad 200 artykułów, referatów, książek, z których do najważniejszych należą m.in. *Ulica Pomorska 2, Tadeusz Kościuszko, Upamiętnione miejsca walki i męczeństwa, Z dziejów Bractwa Kurkowego, Szopka Krakowska, Dzieje i Kultura Krakowa* oraz *Kronika okupowanego Krakowa* będąca pierwszym tego typu opracowaniem w Polsce.

W Muzeum kierował kolejno działami: Naukowo-Oświatowym; Historii wojen i obronności; Informacji, Wystaw i Wydawnictw; Folkloru i Tradycji Krakowa; Walki i Męczeństwa Polaków w latach 1939—1945.

Swoją wiedzę, pasję badacza i zamiłowanie do Krakowa pragnął przekazać i zaszczerpić młodzieży. Wygłaszał prelekcje i odczyty, organizował wystawy obyczajowe i oświatowe, był współorganizatorem dorocznych konkursów wiedzy o dziejach i kulturze naszego miasta, w świetlicach szkolnych pomagał organizować izby pamięci.

Społecznik z zamiłowania, jeszcze w czasie studiów uniwersyteckich kierował świetlicą I-go Domu Akademickiego, a potem był działaczem związków zawodowych, współzałożycielem Krakowskiego Oddziału Stowarzyszenia Autorów Polskich, sekretarzem Krakowskiego Obywatelskiego Komitetu Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa, członkiem Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich, sekretarzem Bractwa Kurkowego i członkiem Komisji Historyczno-Literackiej P.A.N.

Skromny, nie pragnący nigdy rozgłosu, był z nami w naszej społeczności muzealnej zawsze tam gdzie był potrzebny, gdzie jego wiedza i zapał mogły służyć ukochanemu miastu. Lubiany i szanowany przez współpracowników i przełożonych pozostał pomimo ciężkiej choroby do końca na posterunku.

Zmarł nagle w dniu 19 września 1984 r.

Pozostał wśród nas w pracach i publikacjach, pozostał w pamięci jako szlachetny, dobry, bezkonfliktowy człowiek i wierny przyjaciel.